

עת"א 2060/02/17 - רועי לבון, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 2060-02-17 לבון(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר רועי לבון,
נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

בפני עתירת אסיר שעניינה תנאי חופשה.

לעותר אושרה הטבה של יציאה לחופשה בתנאים הכוללים מעצר בית מלא.

העותר עותר נגד ההחלטה המנהלית בהתייחס לתנאי של מעצר בית מלא וביקש לצמצמו למעצר בשעות הלילה בלבד.

נימוקי העתירה

- יתר תנאי החופשה שנקבעו : על העותר לשהות במהלך החופשה בצפון הארץ, בלוויית שני ערבים צמודים - אביו ואמו. הריחוק של מקום החופשה ממקום מגוריו והעובדה שהעותר יצא למס' חופשות עד כה מבלי שחרג מתנאי החופשה, כל אלה מצדיקים צמצום מעצר הבית למשך שעות הלילה בלבד.
- מאז שולב בסבב חופשות באוקטובר 2016, יצא העותר למס' חופשות בנות 12 שעות וכעת 24 שעות.
- בטרם מאסרו הותר לעותר לצאת לעבודה ללא ערב צמוד במהלך תקופת ניהול המשפט.

כתב התשובה

העותר מרצה עונש מאסר של 4 שנים לאחר שהורשע במס' עבירות של מעשי סדום בקטינים, מעשים מגונים בקטינים והטרדה מינית של קטינים. מסווג לקטגוריה ב/1.
העותר הגיש כבר עתירה בדבר תנאי החופשה, אז ביקש לבטל את התנאי של מקום החופשה ועתר לאפשר לו לשהות

במהלך החופשה באיזור המרכז. עתירתו זו נדחתה (החלטה מיום 5/12/16 בעת"א 61051/08/16).

על פי הוראות פקנ"צ החופשות, הוועדה המשותפת לא תדון בעניין שינוי סיווגו של אסיר או **בתנאים** לחופשתו, על פי פניית האסיר, **בטרם חלפו 6 חודשים ממועד הסיווג או ממועד ההחלטה האחרונה שניתנה בעניין זה על ידי בית המשפט** או הוועדה המשותפת, לפי המאוחר.

ב"כ העותר הגיש תגובה בכתב לכתב התשובה בו טען כי במסגרת העתירה הקודמת נבחן אך ורק התנאי של שינוי מקום החופשה.

רק לאחר הדיון בעתירה ולאחר שניתנה חוות דעת מעודכנת של מב"ן ביום 8/12/16 שהמליצה כי ככל שהחופשה של העותר תהיה באיזור גוש דן, תנאי החופשות צריכים לכלול מעצר בית מלא. למעצר הבית המלא אין הצדקה כאשר החופשה היא במקום מרוחק.

בדיון ביקש ב"כ העותר לזקוף לזכותו את התנהלותו התקינה של העותר בבית הסוהר ושילובו בטיפולים הייעודיים שהביאה את גורמי הטיפול להמליץ על צמצום התנאי של מעצר הבית. טענה נוספת טען ב"כ העותר והיא שנסיבות ביצוע העבירות אינן מהחמורות - **"ניצול תוך יחסי עבודה, זה לא מישוהו שקפץ מהשיחים על מישוהו, לענין מעצר הבית, זה פיתוח מערכת יחסים אסורה ופסולה אך תוך כדי מערכת יחסים בעבודה, דבר שלא יכול לקרות בחופשה"** (עמ' 2 לפרוטוקול, ש' 5-7).

ב"כ המשיב טען כי המסוכנות הנשקפת, כפי שנקבעה על ידי מב"ן, מתמקדת במסוכנות המינית בלבד, כאשר השיקול הכולל הינו רחב יותר. העותר יצא עד כה ל- 6 חופשות בלבד. יתרת המאסר שלו ארוכה - כשנתיים.

עוד מציינת המשיבה כי הגורם המקצועי בוחן את התנאים, על פי פניית אסיר, בכל מקרה אחת ל- 6 חודשים.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני מחליט לדחות את העתירה.

מבלי להתייחס לטענות המשיב לפיהן יש להורות על סילוק העתירה, נראה לי כי גם לגופו של עניין דין העתירה להידחות.

מחוות דעת המשטרה עולה כי וועדת הקטגוריות שדנה בבקשתו המנהלית של העותר התכנסה והחליטה ביום 8/1/17, דהיינו לאחר סיום הדיון וההחלטה בעתירה הקודמת.

הנימוק לדחייה היה מס' החופשות המצומצם - 6 בלבד, ומשום שהתנהלות העותר בעת החופשות לא נבחנה לאורך זמן.

העותר הורשע ב- 6 עבירות מין. על פי חוות דעת מב"ן, שחלקים ממנה מצוטטים בחוות דעת המשטרה, נאסר על העותר לשהות, לא רק בקרבת קורבנותיו או משפחותיהם, אלא חל איסור כולל וגורף לשהותו במחיצת קטינים. נאסר

עליו ליצור כל קשר וירטואלי/טלפוני/פנים מול פנים עם קטינים.

עוד מצינת המשטרה את העובדה הידועה שהעותר רשאי להגיש בקשה מנהלית חדשה במסגרת וועדת קטגוריות בעוד חצי שנה, אז תבחן בקשתו לאור מכלול הנתונים.

הניסיון ליתן לעבירות בהן הורשע העותר איפיון של "ניצול תוך כדי יחסי עבודה" איננו יכול להתקבל נוכח העובדה שהעבירות בוצעו כלפי קטינים. המדובר ב - 3 מקרים של מעשי סדום בקטין שטרם מלאו לו 16 שנה, שלושה מקרים של מעשה סדום בדרך של "גרם מעשה" ומעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנה. ריבוי המקרים והעובדה שמדובר בקרבנות קטינים, איננה יכולה להתפרש בשום מקרה באופן מקל. העותר ניצל את תמימותם של הקטינים, בהיותו מורה ומדריך טניס. פגע באופן קשה בגפשמ הרכה והעדינה. לגבי נסיבות ביצוע העבירות אפנה לדברים שכתבתי בהחלטתי מיום 5/12/16 בתיק עת"א 6105/08/16.

החשש והסיכון מהעותר איננו רק כלפי קרבנותיו בעבר, אלא כלפי קרבנות פוטנציאליים קטינים באשר הם.

כאשר מדובר בעבריינות מין, מעבר לשאלת המסוכנות הנשקפת מהעבריין, קיים שיקול של הגנה על קרבן העבירה מפני מי שפגע בו והגנה על קרבנות פוטנציאליים ממי שעלול לפגוע בהם.

ברע"ב 6466/11 עדי יגר נ' שב"ס (החלטה מיום 20/12/11), מצוין כב' השופט מלצר:

"הגנה על קרבן עבירה מפני מי שפגע בו, מהווה טעם רב עוצמה למנוע מן העבריין - האסיר, את הפריבילגיה של יציאה לחופשה... כאשר מוגשת חוות דעת וג"ע לעניין 'הסיכון הנשקף לבני משפחתו' הכוונה איננה בהכרח לסיכון הפיזי, אלא אף לסיכון הנפשי לקרבנות. יציאת אסיר לחופשה עלולה, אפוא, להסב לקרבן נזק נפשי קשה, לפגוע ביכולתו לתפקד, להציף ולהעצים את הטראומה שסבל או להקשות על מאמציו להשתקם. חשש לפגיעות מעין אלו, איננו מתעמעם בהכרח עם חלוף הזמן".

במקרה שבפנינו, לא נמנעה חופשה מהעותר, אלא הותנתה בתנאים שנראו לגורם המוסמך כתנאים מאזנים וראויים.

צמצום מעצר הבית לשעות הלילה בלבד, עלול לחשוף את הקרבנות לנזק. מי לידנו יתקע שמי מהקטינים שנפגעו לא יפגוש את הפוגע במרכז מסחרי, קניון או במקום ציבורי אחר. החשש איננו שהאסיר יבצע מעשה אקטיבי של פגיעה. החשש הוא לפגיעה בקרבן מעצם המפגש איתו, גם אם האסיר מלווה בשני ערבים צמודים.

הנזק הנפשי העצום הנגרם לקרבנות עבירות מין, והצורך במניעת ביצוע עבירות מין חוזרות, הביא את המחוקק לחוקק את **"חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, תשס"ו - 2006"**, המאפשר הגבלות על עבריין מין גם לאחר שחרורו המלא מהכלא ולאחר שסיים לרצות את עונשו.

לאור האמור, נראה שחלטת הגורם המנהלי שקלה את כל השיקולים הרלוונטיים וההחלטה הינה החלטה מנהלית

מאוזנת וראויה.

לפיכך, אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ז, 19 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.